

MEINE WELT
AUF DEUTSCH

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły
ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Wywiad z Klausem (Interview mit Klaus)

Klasa/czas trwania lekcji

II/45 minut

Cele ogólne:

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych.
- Reagowanie na wypowiedzi ustne.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- opowiada o następujących aspektach bezdomności: ubiór, poszukiwanie pracy, mieszkanie, miejsce do spania i alkohol,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: arbeiten als Speditionskaufmann bei einer Firma, versetzt werden, mit jm klarkommen, unter den Kollegen, an seinen Vorteil denken, ein paar Fehler sind passiert, jm kündigen, Absagen, sich mit etwas abfinden, Arbeitslosengeld bekommen, die Miete bezahlen, auf der Straße landen, das Geld und das Essen auftreiben, in der Suppenküche essen, ein fester Schlafplatz, in der Nähe vom Bahnhof, seinen Frust mit Alkohol runterspülen,
- współpracuje w grupie i przyjmuje odpowiedzialność za wykonanie zadania.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach i grupach,
- metoda kuli śnieżnej.

Środki dydaktyczne

- podręcznik „Aspekte 1“ wraz z płytą CD,
- tablica kredowa,
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Nauczyciel informuje uczniów, że będą słuchali wywiadu z bezdomnym mężczyzną i pyta ich, o czym – ich zdaniem – będzie on mówił.

- Uczniowie udzielają odpowiedzi. Ich przypuszczenia zapisywane są w punktach na tablicy, np.: früheres Leben, Kündigung, Arbeitssuche, Wohnung, Essen, Schlafen, Alkohol.
- Uczniowie słuchają nagrania po raz pierwszy i konfrontują swoje przypuszczenia z nagraniem. Aspekty, o których była mowa w nagraniu, zostają na tablicy, pozostałe zostają zmasane.
- Uczniowie słuchają nagrania po raz drugi. Tym razem mają zanotować bliższe informacje do każdego aspektu.
- Uczniowie tworzą pary i porównują zanotowane przez siebie informacje. Następnie pary łączą się w czwórki i tworzą wspólną wersję.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika poprawne rozwiązanie, a uczniowie porównują swoje notatki.
- Uczniowie tworzą pary i przygotowują dialog, w którym bezdomny opowiada o swojej sytuacji: 1) dziennikarzowi, 2) innemu bezdomnemu, 3) pracownikowi socjalnemu, 4) poznanej kobiecie.
- Dialogi prezentowane są na forum klasy.

Zadanie domowe: Uczniowie mają napisać spójny tekst o bezdomności.

Komentarz metodyczny

Słuchanie obcojęzycznego tekstu jest jedną z trudniejszych umiejętności językowych. Chyba głównym powodem takiego stanu rzeczy jest ograniczona ilość słownictwa, jakim przeciętny uczeń dysponuje. Nie można przecież zrozumieć słowa, którego się nie zna. Dlatego nauka słownictwa jest podstawowym warunkiem rozwijania umiejętności słuchania.

Słuchanie możemy uczniom ułatwić poprzez podane im kontekstu sytuacyjnego. Także w realnym świecie najczęściej wiemy, jakiego typu wypowiedzi przyjdzie nam słuchać. Na przykład oczekując na dworcu na pociąg spodziewamy się komunikatów o odjeździe bądź przyjeździe pociągu, a płacąc w kasie sklepu też oczekujemy określonego słownictwa. Nie ma więc sensu stwarzać uczniom trudniejszych warunków niż te, które napotkają w realnych sytuacjach językowych.

Pod koniec lekcji nauczyciel może dokonać ewaluacji zajęć metodą „świateł”.

Uczniowie, którzy całkowicie zrozumieli zagadnienie podnoszą karteczki koloru zielonego. Uczniowie, którzy mają jeszcze pewne problemy, podnoszą karteczki koloru żółtego. Uczniowie zaś, którzy nadal nie rozumieją szyku zdania współrzędnie złożonego, podnoszą karteczki koloru czerwonego. Taka technika daje nauczycielowi informację, czy na następnej lekcji może przejść do kolejnej partii materiału, czy też należy poświęcić jeszcze trochę czasu na ćwiczenie tego zagadnienia. Taka ewaluacja

zajęć jest szczególnie przydatna w przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Nie zawsze jest im łatwo przyznać się, że czegoś nie rozumieją.

Zrobienie tego w sposób niewerbalny jest łatwiejsze.

Zadanie domowe uczniowie powinni przesłać pocztą elektroniczną i tą samą drogą otrzymać poprawiony tekst. Nauczyciel nie powinien w nim podawać poprawnej wersji, a jedynie wskazać rodzaj i charakter błędu. Uczniowie powinni starać się poprawić go sami. Wyjątek można zrobić dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Wtedy należy jednak poprawianie błędów omówić z uczniem.